

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 263.409 van 26 mei 2025
in de zaak A. 241.677/VII-42.483**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Dominique Andrien en France Laurent
 kantoor houdend te 4000 Luik
 mont Saint Martin 22
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen : de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE
 VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN
 kantoor houdend te 1070 Brussel
 Ernest Blerotstraat 39
 waar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 12 april 2024, strekt tot de cassatie van arrest nr. 302.994 van 11 maart 2024 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 15.929 van 2 juli 2024.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 30 januari 2025.

Kamervoorzitter Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Céleste Morré, die *loco* advocaten Dominique Andrien en France Laurent verschijnt voor verzoeker, is gehoord.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Uit het bestreden arrest blijkt dat verzoeker op 19 april 2022 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 29 juni 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus (hierna: de aanvankelijk bestreden beslissing).

Op 31 juli 2023 tekent verzoeker tegen de voornoemde weigeringsbeslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Met een arrest van 11 maart 2024 beslist de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat verzoeker niet wordt erkend als vluchteling en dat hem de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van het enige middel

Uiteenzetting van het middel

4. Verzoeker werpt in een enig middel de schending op van de artikelen 39/2, § 1, 39/65, 39/76 en 48/3 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: vreemdelingenwet) en van de “rechten van verdediging en het beginsel van hoor en wederhoor”.

Verzoeker acht de voormelde bepalingen en beginselen geschonden doordat het bestreden arrest (mede) is gesteund op het rapport van het Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”, gepubliceerd op 30 juni 2023. Dit rapport werd echter noch door verzoeker, noch door de verwerende partij aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorgelegd en verzoeker heeft noch vóór noch tijdens de terechtzitting kennis gekregen ervan. Hij merkt op dat het voormelde rapport op dezelfde dag werd gepubliceerd als de aanvankelijk bestreden beslissing, zodat deze beslissing niet op dat rapport was gebaseerd. Verzoeker wijst er verder op dat het rapport ook niet wordt genoemd in de aanvullende nota van 12 januari 2024 van de verwerende partij en evenmin in verzoekers aanvullende nota van 15 januari 2024. Het feit dat de COI Focus “Afghanistan Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban” van 14 december 2023 (hierna: COI Focus van 14 december 2023) verwijst naar een uittreksel uit het voornoemde rapport, laat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volgens verzoeker niet toe de zaak te onderzoeken op basis van het voornoemd “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan” in zijn geheel, en in het bijzonder de pagina’s 7, 130,

44, 80, 116, 148 en 149 van dat rapport. Door zijn arrest te baseren op informatie die hem noch door de verwerende partij noch door verzoeker was voorgelegd, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volgens verzoeker in strijd met artikel 39/2 van de vreemdelingenwet aanvullende onderzoeksmaatregelen genomen. Nergens in het bestreden arrest blijkt dat verzoeker deze informatie daadwerkelijk heeft kunnen achterhalen of dat hij een redelijke termijn heeft gehad om er op een zinvolle manier op te reageren. Het meergenoemde rapport van het Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ter kennis is gekomen, is dan ook niet aan wederhoor onderworpen en kan evenmin als algemeen bekend worden beschouwd.

5. De verwerende partij stelt in de memorie van antwoord dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te dezen het geschil met alle feitelijke en juridische vragen beoordeelt op basis van het rechtsplegingsdossier. De verwerende partij heeft de COI Focus van 14 december 2023 per aanvullende nota van 12 januari 2024 bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ingediend, zodat deze nota deel uitmaakt van het rechtsplegingsdossier. Deze COI bevat een consulteerbaar webadres van het rapport “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan” van 30 juni 2023. Volgens de verwerende partij verbiedt geen bepaling of beginsel dat een partij informatie opneemt in een stuk en er ook de vindplaats van die informatie op het internet in vermeldt. Het openen van een webadres en het consulteren van de beschikbare informatie houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een onderzoek heeft ingesteld dat hetgeen de partijen hem hebben meegedeeld te buiten gaat. Verzoeker had ook de mogelijkheid ter terechtzitting opmerkingen te formuleren bij het rapport “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan” van 30 juni 2023, waarvan hij kennis had via de COI Focus van 14 december 2023. De verwerende partij is van oordeel dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen nieuwe informatie heeft toegevoegd aan het dossier en dat verzoeker niet aantoont dat de in de aanvullende nota vermelde bijkomende informatie betrekking heeft op andere middelen dan degene die in het beroepsschrift of de aanvullende nota werden uiteengezet.

6. In de memorie van wederantwoord herhaalt verzoeker het middel. Hij voegt toe dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn beslissing heeft gebaseerd op het rapport “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan” van 30 juni 2023 in zijn geheel en niet alleen op de verwijzingen naar welbepaalde pagina’s van dit rapport in de COI Focus van 14 december 2023. Hoewel het webadres van de COI Focus van 14 december 2023 voorkomt in de aanvullende nota van 12 januari 2024 van de verwerende partij, stelt verzoeker dat deze aanvullende nota hem pas op 15 januari 2024, dus pas op de dag van de terechtzitting, per post werd toegezonden. Vermits geen papieren kopie van de COI Focus van 14 december 2023 werd overgelegd, heeft verzoeker ter terechtzitting geen kennis kunnen nemen van de in die COI Focus vermelde internetlinks. Vervolgens betwist verzoeker niet dat de COI Focus van 14 december 2023 deel uitmaakt van het rechtsplegingsdossier, doch dit dossier bevat enkel de verslagen die daadwerkelijk door de partijen werden ingediend of weergegeven en niet de rapporten waarop deze verslagen zijn gesteund. Verzoeker wijst er verder op dat de aanvullende nota van de verwerende partij hem per post werd toegestuurd op 15 januari 2024, zijnde de dag van de terechtzitting, aangezien zijn raadsman niet over een J-Box beschikte. Verzoekers raadsman kon ter terechtzitting onmogelijk het rapport “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan” van 30 juni 2023 elektronisch lezen. Voor zover de Raad van State zou oordelen dat voormeld rapport deel uitmaakt van het rechtsplegingsdossier, heeft verzoeker daarvan geen kennis kunnen nemen voor of tijdens de terechtzitting van 15 januari 2024.

Beoordeling

7. Verzoeker voert in de eerste plaats aan dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich in zijn beoordeling uitvoerig – mede – heeft gebaseerd op een rapport van het Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan” van 30 juni 2023, dat noch door de verwerende partij noch door verzoeker was voorgelegd, zodat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn bevoegdheid overschrijdt en de rechten van verdediging schendt. Verzoeker laat verder gelden dat hij hoe dan ook voor de

zitting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen kennis heeft kunnen nemen van de COI Focus van 14 december 2023 noch van het hogervermelde rapport waarnaar in de COI Focus en in het bestreden arrest wordt verwezen.

8. Verzoeker betwist niet dat de COI Focus van 14 december 2023, waarvan het internetadres in de aanvullende nota van de verwerende partij wordt vermeld, digitaal raadpleegbaar is en dat in dit digitaal document meermaals in voetnoot wordt verwezen naar het rapport van het Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan” van 30 juni 2023. Dit laatste in de COI Focus meermaals geciteerd rapport, waarop het bestreden arrest mede is gesteund, kan in beginsel eenvoudig worden geraadpleegd door in het digitaal COI Focus-document op het internetadres (url) in de betreffende voetnoot te klikken. Verzoeker voert niet aan dat hij geen toegang zou (kunnen) hebben tot digitale documenten, zodat niet kan worden aangenomen dat de COI Focus van 14 december 2023 en het via dit document raadpleegbare rapport “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan” van 30 juni 2023 zich niet op raadpleegbare wijze in het rechtsplegingsdossier zou bevinden.

Er blijkt derhalve niet dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een eigen onderzoek zou hebben gevoerd door gebruik te maken van informatie uit het rapport “Algemeen Ambtsbericht Afghanistan” van 30 juni 2023.

9. Het recht van verdediging, waarvan het recht op tegenspraak deel uitmaakt, houdt echter ook in dat de partijen kennis moeten kunnen nemen van alle aan de rechter voorgelegde stukken en dat zij er op nuttige wijze standpunt over moeten kunnen innemen. Het volstaat daarom niet dat de verslagen waarnaar in de COI Focus wordt verwezen (te dezen bij wijze van voetnoot met vermelding van het internetadres), zich in het rechtsplegingsdossier bevinden, verzoeker moet er ook effectief kennis kunnen van nemen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest onder meer vast dat de verwerende partij op 12 januari 2024 “een aanvullende nota neer[legt] waarin zij een analyse maakt van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan alsook van het risico bij terugkeer na verblijf in het buitenland met inachtneming van landeninformatie waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, alsook het rapport ‘Afghanistan – Country Focus’ van EUAA van december 2023, de ‘COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban’ van 14 december 2023 en het rapport ‘Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan’ van UNAMA juni 2023 als bijkomende informatiebronnen’. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreft deze nota’s en de daarbij gevoegde informatie vervolgens uitdrukkelijk bij zijn beoordeling om de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren aan verzoeker.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt, hetgeen de verwerende partij niet betwist, dat de voormelde aanvullende nota door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen pas op 15 januari 2024, dit is de dag van de terechtzitting, naar verzoekers raadsman werd gestuurd met een ter post aangetekende brief. Noch verzoeker noch zijn raadsman had op de terechtzitting dus kennis van de verslagen waarnaar telkens in voetnoot werd verwezen. Er blijkt derhalve niet dat verzoeker er tijdig, dit is uiterlijk op de terechtzitting van 15 januari 2024, kennis van heeft kunnen nemen. Ter terechtzitting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kon verzoeker zich dan ook niet verweren tegen de in die aanvullende nota opgenomen informatie en bespreking van de veiligheidssituatie, noch vragen om mededeling van die nota en desgewenst om uitstel van de behandeling van de zaak.

10. Verzoeker toont derhalve een schending aan van het recht van verdediging nu het bestreden arrest mede is gesteund op stukken en informatie die hem niet bekend waren en waarover hij geen standpunt heeft kunnen innemen. Het enige middel is in die mate gegrond.

BESLISSING

- 1. De Raad van State vernietigt arrest nr. 302.994 van 11 maart 2024 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.**
- 2. Dit arrest dient te worden overgeschreven in de registers van bovenvermelde Raad en melding ervan moet worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.**
- 3. De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.**
- 4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 24 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 770 euro, die verschuldigd is aan verzoeker.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op zesentwintig mei tweeduizend vijftientig door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
Francis Van Nuffel,	staatsraad,
Frédéric Vanneste	staatsraad,
met bijstand van	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Carlo Adams